

France Balantič | Tvoj berač

V bleščanju tvojih sem oči ujet,
zenic vriskánje žejen v dušo srkam,
kako naj jaz na dvorec tvoj potrkam,
ko siromašen sem jesenski cvet.

Pa saj usmiljena si in bogata!
Nasuj poljubov žarkih mi kot žita
in tvoja razpuščena plava kita
naj bo pod lokom mojih rok kot zláta.

France Balantič | Zadnji čas pred zimo

Sedaj je zadnji sinji čas pred zimo,
utihnilo jesenski so nalivi,
za listja smrt sta srca občutljivi,
dekle, saj čutiš, da ne bo šla mimo.

Mecesnovih vršičev mi naberi,
pobožaj z njimi senčnate obrvi,
in preden se dotaknejo jih črvi,
s poljubi mirnimi mi jih izperi.

Brez solz, ko veter gnili sad omaje,
neznatn bom odpadel v prazen kot,
le bolj bom zastrmel pričakovaje.

Nikar mi z vekami ne skrij svetlobe,
naj vidim, da je lahna smrt povsod,
naj čutim padanje noči med grobe!